

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117203431
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8117203431.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: O. V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Z. XXX, XXX XX D. Z., v zastúpení matky: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Z. XXX, XXX XX D. Z. právne zastúpená: JUDr. Roman zajac, advokát so sídlom Letná 80, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., v konaní o zaplatenie 3 800 €, takto

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Podaním došlým súdu dňa 14.02.2017 sa maloletá žalobkyňa v zastúpení advokátom, ktorý bol na zatupovanie maloletej splnomocnený matkou maloletej, domáhala zaplatenia sumy 3 800 € ako náhrady za spôsobenú ujmu.

1.1. V žalobe uviedla, že rozsudkom OS Prešov sp. zn. 5T/87/2016 zo dňa 01.12.2016 bol vtedy maloletý W. W. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v mesiaci november 2015 dvakrát vykonal pohlavný styk s maloletou žalobkyňou, napriek tomu, že vedel, že táto v čase vykonávania súložie nedovršila 15-ty rok svojho veku.

1.2. Žalobkyňa následne cituje ustanovenia zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi a v zmysle tohto zákona urobila výpočet náhrady ujmy, ktorú si uplatňuje žalobou vo výške 3 800 €.

1.3. K žalobe bolo priložené plnomocenstvo, ktorým maloletá žalobkyňa v zastúpení svojou matkou splnomocňuje na zastupovanie v konaní JUDr. Romana Zajaca.

2. Súd listom zo dňa 03.03.2017 a následne urgenciou z 31.05.2017 vyzval právneho zástupcu žalobkyne s poukazaním na § 111 písm. i) CMP - V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o schválení právneho úkonu maloletého, § 119 CMP - Právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, súd schváli, ak je to v záujme maloletého a § 28 OZ - Ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu, aby súdu v lehote 14 dní preukázal, že podal návrh na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, a to schválenie nasledujúcich právnych (procesných) úkonov maloletej žalobkyne

- uzavretie zmluvy o právnej pomoci v zastúpení zákonným zástupcom,
- udelenie plnomocenstva na zastupovanie v konaní udeleným zákonným zástupcom,
- podanie žaloby voči W. W..

Vo vyššie uvedenej lehote mal zároveň právny zástupca súdu oznámiť, či si žalobkyňa uplatňuje náhradu podľa zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi alebo náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. OZ.

3. Na predmetné výzvy právny zástupca žalobkyne nereagoval, pričom súdu bolo dňa 08.08.2017 doručené podanie Ministerstva spravodlivosti SR o tom, že dňa 03.03.2017 bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená žiadosť o odškodnenie maloletej žalobkyne.

4. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúceho - V prípade, ak je účastníkom civilného konania maloletý, tento sa môže nechať zastúpiť advokátom rovnako ako akýkoľvek iný účastník civilného konania, a to na základe ustanovení o zastupovaní na základe plnomocenstva. Aj v týchto prípadoch platí, že zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného (§ 22 ods. 2 OZ). Tento rozpor záujmov je potrebné vnímať v širších súvislostiach, než to vyplýva iba z práve uskutočňovaného právneho úkonu zástupcu v mene zastúpeného. V prejednávanej veci súd vidí možnosť kolízie zástupcov medzi žalobkyňou a jej matkou v tom, že ako vyplýva z trestného rozsudku, ktorým bol W. W. uznaný vinným z trestného činu sexuálneho zneužívania, k pohlavnému styku s maloletou žalobkyňou došlo na základe jej súhlasu. Na základe uvedeného je zrejmé, že maloletá žalobkyňa nemusí nutne požadovať náhradu ujmy od W. W., a preto tu existuje možnosť rozporu záujmov so záujmami jej matky ako zákonného zástupcu.

4.1. Podľa § 28 OZ - ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu. Schvaľovanie úkonov súdom však podliehajú iba také úkony, ktoré nie sú bežnou vecou pri správe majetku maloletého. Pri riešení otázky schvaľovania podanej žaloby súdom by malo byť zásadou, že podanie žaloby maloletým vyžaduje schválenie súdom a iba výnimkou by mali byť prípady opačné (Bubník, G.: Schvaľovanie dôležitých úkonu nezletilého soudem. Socialistická zákonnosť č. 6/1966, str. 341). Výnimkou by mali byť iba spory o nepatrné hodnoty, prípadne spory o nárokoch, ktorých dôvod je nesporný. Uvedený názor vychádza zo zohľadnenia dôsledku podania žaloby, najmä hrozby vzniku povinnosti náhrady trov konania, keď začatie konania vo väčšine prípadov so sebou prináša aj riziko neúspechu a nevyhnutnosti znášania trov konania, pričom ich výšku z pravidla vopred nemožno ani presne odhadnúť.

4.2. Súd teda zastáva názor, že tak podanie žaloby súdu ako aj uzatvorenie súdneho zmieru, či dohody o vyporiadaní dedičstva alebo procesný úkon uznania nároku žalobcu v konaní či vzdanie sa práva sú úkonmi, ktoré v prípade nedostatku ich schválenia poručenským súdom nevyvolávajú žiadne právne následky. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že preto, aby podaná žaloba mohla mať procesné účinky je potrebné, aby najprv poručenský súd schválil úkony, ktoré súd vo svojom prípise vymedzil vo vzťahu k právnemu zástupcovi žalobkyne.

4.3. Z právnej praxe poukazuje súd napríklad na rozhodnutie NS ČR 21Cdo/890/2003 vychádzajúci v podstate z rovnakej právnej úpravy ako je v SR. NS ČR po citácii § 36 a § 37 ods. 1 zákona o rodine č. 94/1963 uviedol: „Z uvedených ustanovení vyplýva, že o stret záujmu medzi rodičmi a deti pôjde nielen v prípadoch, keď rozpor záujmov zástupcu so záujmami zastúpeného existuje a je v konaní zistený; ustanovenie § 37 ods. 2 zákona o rodine rozširuje ochranu maloletých i na prípady, keď stret záujmu iba hrozí, pritom však nemusí vôbec nastať. Z hľadiska záveru o rozpore záujmov teda stačí iba pravdepodobnosť kolízie záujmov, ktorá je daná vždy, ak uplatňuje rodič a maloleté dieťa v občianskom súdnom konaní nároky, ktorých základ, poprípade výška ako je tomu v posudzovanej veci sú vzájomne podmienené. V takomto prípade potenciálne hroziacej kolízie záujmov je zákonný zástupca, i keď inak jeho právo zastupovať maloleté dieťa nie je dotknuté, vylúčený zo zastupovania a jeho procesné úkony učené za dieťa sú neúčinné. Uvedené vzhľadom na posudzovaný prípad znamená, že plná moc udelená žalobkyňou ako zákonným zástupcom za maloletého žalobcu advokátovi nemôže mať zamýšľané účinky a konanie o dovolaní podané jeho prostredníctvom žalobkyňou za maloletého žalobcu bolo nutné zastaviť.“ V prejednávanej veci teda Najvyšší súd ČR bez ďalšieho z dôvodu možnej existencie rozporov záujmu medzi maloletým dieťaťom a matkou ako aj z dôvodu neexistencie schválenia príslušných právnych úkonov poručenským súdom dovolanie bez ďalšieho odmietol.

5. Podľa § 161 C.s.p.

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

(2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

(3) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

5.1. Keďže v prejednávanej veci napriek súdnej výzve a urgencii zo strany právneho zástupcu žalobcu nedošlo k preukázaniu súdom požadovaného schválenia právnych úkonov matky maloletej, pričom v rámci tohto konania by došlo aj k posudzovaniu otázky možného rozporu záujmov medzi matkou a

jej maloletou dcérou, nezostávalo súdu prvej inštancie nič iné ako konanie zastaviť pre nedostatok procesných podmienok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.